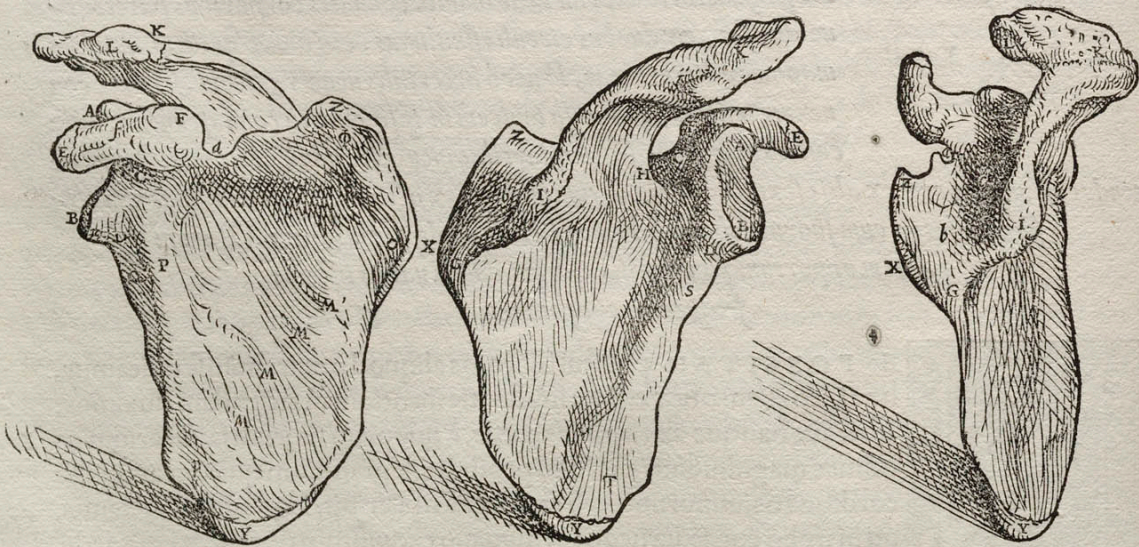

terierum ē duobus illis uasis in cor refluxui præficiuntur, multo duriores sunt, quam reliqua illorum uasorum substantia, adeo ut radices cartilaginis natura participare non nihil uideantur, quæ in bobus ita interdū indurecit, ut quadrupedū costarum cartilagine in album & friabile os extrinsecus cartilagine tanquam membrana obductum degenerare, prius scriptum est. Hæ itaque uasorum radices perinde ad se mutuò sunt conterminatæ, ac si duos circulos in puncto inuicem committeres continuaresq; ita ut dexter circulus uenæ arterialis esset radix, sinister uero (qui amplior esset) magnæ arteriæ. Vbi autem circuli mutuò committerentur, is locus esset, quo hæc uasa suis orbibus simul connascuntur uniunturq; ac ubi optima cartilaginis consistet ret portio, quæ oblonga & ueluti teres esset: tota nimirū sede qua illæ radices inuicem cōmittuntur, & reliquæ interim circulorū portiones essent resectæ. Ac proinde per me licebit radices has, aut cordis cartilaginem, aut os uocare, modo accuratè ipsarū naturā quis intueatur, neq; unā cum Galeni sectatoribus ipsius sensa admodum oscitanter eruentibus tam stolidus sit, ut ris historiam scribere aggressi sunt, in cordis basi os quoddam extructum recensent, quod laryngis superiori sedi præposito, & ab u imagine uasales nuncupato, alsimilant. Neq; sat fuit illis hominibus ad hunc modum, os in humani cordis basi confingere: quin imò fermoni adiecere, cordis basim, atq; ideo etiam uniuersum cor, ab ipso nō secus firmari quā linguæ radix illo osse quod laryngi præponitur. Arbitrantur namq; cor eiusmodi osse firmatū, moueri: non expēdentes cor etiam si eiusmodi donaretur osse, ipso nō minus suffulciri posse, quā ferreus palus lectum in aëre sustineret: quādo is lecto alligatus, simul cum ipso deorsum ex alto projiceretur. Quamuis interim quatuor cordis uasorum ad conterminas sedes connexum non nihil cor sustinere, haud inficiari possumus. Cæterum huiusmodi hominum segmenta missa faciamus, & illorum quoq; oscitantiam negligamus, qua in cordis (ut ipsi existimant) affectibus magno supercilio os cordis cerui, nescio quibus gemmis & auro mixtum, propinant: quum interim ceruo non aliud os, quā uitulo, aut cani, aut sui insit, cartilagineæ nimirum magnæ arteriæ & uenæ arterialis radices. Et ossiculum illud quod ē ceruorum cordibus exemptum pharmacopolarum officinæ mihi hætenus ementitæ sunt, aliud nihil esse cenfeo, quā grandius agni hyoidis ossis ossiculum, quod continuum est, & a simillimum: nisi quod dextrum crus etiam transuersim in hunc modum x sinistrum decussatim fecet, & alterum crus altero breuius sit: quod etiam ouina lingua, quoties mensæ apponetur, luce clarius edocebit. Porro qua administrandi ratione cartilagineæ uasorum radices inquirendæ sint, in sexto libro, ubi cordis sectio pertractabitur, describemus.

DE SCAPVLIS. CAPVT XXI.

PRIMA FIGVRA VI SECVND. TERTIA.
GESIMIPRIMI CAP.TRIUM QVAE HIC PROPONVNTVR FIGVRARVM ET
earundem characterum Indicem, proxime sequens pagina exhibet.

PRI

PRIMA uigesimali primi Capitis figura internam, seu anteriorem scapulae dextræ sedem exprimit, quæ costis innititur. Secunda, dextræ scapulae externam posterioremue sedem ostendit. Tertia, scapulam dextræ lateris in latius depictam continet, ut sinum gibbae exteriorisq; scapulae sedis proponeret, qui inter elatiorem scapulae costam, et scapulae spinam cōsistit. Verum id iam ex characterum indicibus reddetur explicatius. In prima figura Z, X & Y scapulae ostendunt basim. Est enim scapula quodammodo triangularis. Z uero, & a, & A, superiorem scapulae notant costam. Y autem, & B, costam scapulae inferiorem: adeo ut Z superior sit basis angulus, Y inferior angulus: A & B tertius scapulae angulus, quem scapulae superior et inferior costae cōstituunt. Atq; hæc obiter isti notant characteres: singulis autem scorum sum aliud cum cæteris in hunc modum insignitur. A, B 1, 2 Scapulae sinus, cui humeri caput articulat. In secunda figura B notatur inferior sinus sedes, quæ quodammodo orbicularis est. A, superior sedes magis stricta, contractaq; in prima figura A indicat protuberantem sinus seu ceruicis scapulae partem, a qua duo huius articuli peculiaris ligamenta, unā cum externo capite musculi cubiti flectentium anterioris pronascitur. C, D 1, 2 Cernix seu collum scapulae. Verum C etiam insignitur radix interioris scapulae processus, qui E, f & F insignitur. Deinde C in prima figura sinum quendam indicat, sub inferiori scapulae processu conspicuum. E, f & F in prima figura, & E & F in secunda, interiorem insinuant processum scapulae, in quo F protuberantem notat partem, cui clauicula alligatur, & pene innititur. E uero, processus huius appendicem. f autem, asperam commonstrat partem, a qua ligamentum pronascitur, hinc in summum humerum (qui K indicabitur) pertinens. G, H 2 Radix spine scapulae, seu ipsa scapulae spina, quæ in homine summū producit humerū, quem K in prima & secunda & tertia notat, et L etiam in prima ac tertia. Est itaq; G & H spine exortus longitudo. Quod uero ab H ad K fertur, summus est humerus. Vbi enim H cernitur, illic spinā a scapula dorso abscedere dicemus. Verum K priuatim notatur summi humeri appendix. L 1, 3 Sinus summi humeri admodum leuiter cælatus, & admittende clauiculae paratus. I, 2, 3 Scapulae spine pars crassior, interdum appendice decorata. Ad G enim, & I, & H spina scapulae est crassior, quā alibi. A G uero per I ad K aspera pars notatur spine, & summi humeri. Quod autem in secunda inter I & H consistit, & in prima inter L & a, laeue est, & minime asperum. M, M & c. 1 Instar obliquarum linearum tubercula sinus perinde constituentia, ac si illi a costarum conuexis scapulae cauo essent impressi. N, O, 1 Sedes in interna scapulae regione magis caua, quæ secunda figura literis G & H respondet. P 1 Protuberans crassiorq; inferioris costae pars, quæ in internam scapulae sedem prominet. p 1 Hac sede inferior scapulae costa latusue efficitur acutius, ideoq; magis prominet, ut tertius brachium mouentium musculus hinc promptius exoriretur. Q 1 Scapulae inferioris costae asper sinus, unde interior cubitum extendentium pronascitur musculus. R incuria elapsus est. S 2 Ad scapulae externam sedem protuberans inferioris costae pars. T 2 Impressio & amplitudo inferioris costae, unde tertius brachium mouentium musculus nascitur. V, V 2 Hic externa scapulae sedes propter crassitiam inferioris costae insigniter caua cernitur. Quod enim inter V & V, & G & H consistit, tenuissimum maximeq; subtile & solidum est. X 1, 2, 3 Appendix basis scapulae, ad principium ipsius spine coalita. Y 1, 2, 3 Appendix inferioris anguli basis scapulae. Φ 1 Superioris anguli sedes, in internam scapulae regionem modicè protuberans. Z, 1, 2, 3 Z superiorem basis angulum antea notauit. a 1, 3 Semicircularare foramen, seu sinus, in superiore costa scapulae conspicuus. b, c, 3 Sedes in externa scapulae regione inter spinam & elatiorem scapulae costam consistens. Vc rium b priuatim scapulae sedē hic notat tenuissimā, maximeq; subtilem: et quodammodo pellucidā. e aut foraminulū indicat hic frequēter apparēs, et uenulae inibi scapulā nutrituræ uia præbens.

QVARE